

Μνήμη του Αγίου μάρτυρος Λεοντίου (18 Ιουνίου)

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του Αγίου Λεοντίου επισκόπου Νεαπόλεως της Κύπρου και του συνώνυμού του Αγίου Λεοντίου, που μαρτύρησε μαζί με τους Αγίους Ύπατο και Θεόδουλο.

Ο Άγιος μάρτυρας Λεόντιος καταγόταν από την Αίγινα και έζησε κατά τον πρώτο αιώνα, επί βασιλείας του Βεσπασιανού. Ακολούθησε το επάγγελμα του στρατιωτικού και χάρη στη γενναιότητα, το ωραίο παράστημα και τις διοικητικές αρετές του, είχε λαμπρή στρατιωτική σταδιοδρομία, φθάνοντας μέχρι το αξίωμα του αρχιστράτηγου.

Ποτέ δεν απέκρυψε ο Λεόντιος τη χριστιανική του ιδιότητα, με διάκριση και ταπείνωση. Επιπλέον, δεν έπαυσε να συμπαραστέκεται σε όσους συνανθρώπους του είχαν ανάγκη τη στήριξή του.

Ευρισκόμενος σε αποστολή στην Αφρική ο Λεόντιος, εστάλη, με αυτοκρατορική εντολή συνοδεία στρατιωτών, για να τον συλλάβει ο έπαρχος Ύπατος. Χάρη σε θαυματουργική ενέργεια του Αγίου Πνεύματος, ο Λεόντιος απάλλαξε από φοβερό πυρετό τον Ύπατο. Τότε, ο Ύπατος και ο στρατιώτης Θεόδουλος γνώρισαν το ιερό Ευαγγέλιο και πίστεψαν στον Ιησού Χριστό και, αφού με θάρρος υπέμειναν φρικτά βασανιστήρια, αποκεφαλίστηκαν.

Ακολουθώντας, ο Λεόντιος, ομολογώντας μέχρι τέλους τη χριστιανική πίστη του, ξυλοκοπήθηκε άγρια και παρέδωσε το πνεύμα στον Κύριο της ζωής και του θανάτου.

Σήμερα πανηγυρίζει η Εκκλησία του Αγίου μάρτυρος Λεοντίου, στο Μετόχι της Ιεράς Μονής Αγίου Νεοφύτου του Εγκλείστου στο Ανατολικό, στην επαρχία Πάφου.

Να αναφέρουμε ότι πριν τέσσερα χρόνο τέτοια μέρα (τότε Κυριακή της Πεντηκοστής) έως 27 Ιουνίου 2016 συγκροτήθηκε η Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας, στην Ορθόδοξη Ακαδημία στο Κολυμπάρι των Χανίων της Κρήτης.

Αναφέρεται σε Μήνυμα της Ιεράς Συνόδου προς το λαό με την ευκαιρία της έναρξης των εργασιών της Συνόδου: «Η σύγκληση της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου ήταν επιτακτική ανάγκη για την Ορθόδοξη Εκκλησία για πολλούς λόγους: θα έπρεπε, πρώτα, να διακηρυχθεί με σαφήνεια ότι, παρά τις αντιξοότητες που προέκυψαν κατά τη δεύτερη χιλιετία του Χριστιανισμού, η Ορθόδοξη Εκκλησία παραμένει η Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία, η οποία κατέχει και διαφυλάσσει το πλήρωμα της Αληθείας, όπως το παρέλαβε από τον Χριστό και τους Αποστόλους. Θα έπρεπε, ύστερα, να διευκρινιστεί σε όλους ότι η ενότητα της Εκκλησίας δεν διαταράσσεται από τη διοικητική διάρθρωσή της σε δεκατέσσερις τοπικές Αυτοκέφαλες Εκκλησίες, αλλά δηλώνεται με την κοινή ομολογία της Πίστεως και την τέλεση της Θείας Ευχαριστίας και των άλλων μυστηρίων. Και τέλος, θα έπρεπε να καταστεί σαφές ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία μπορεί να συλλαμβάνει τα μηνύματα και τα προβλήματα των καιρών και να υποδεικνύει λύσεις σε αυτά.» (Μήνυμα της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Κύπρου προς άπαν το πλήρωμα της Αγιοτάτης Εκκλησίας της Κύπρου, 18 Ιουλίου 2016).

Υπογραμμίζεται σε Εγκύκλιο της Ιεραρχίας μας μετά την ολοκλήρωση των εργασιών της Συνόδου: «ἐπιθυμοῦμε, ὡς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου, νὰ ἐνημερώσουμε ὑπευθύνως τὸ πλήρωμα τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας μας, ὅτι ὁ χαρακτηρισμός της ὡς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου, ὅπως εἶχε ἀποφασισθεῖ ἀπὸ τὴν ἀρχή, ἐκφράζει τὴν πίστη ὅτι δὲν ὑπολείπεται σὲ τίποτα ὅσον ἀφορᾷ τὸ κῦρος καὶ τὴν ἀξία ἀπὸ τὶς ἀρχαῖες Οἰκουμενικὲς ἢ καὶ τοπικὲς Συνόδους, οἱ ὁποῖες διατύπωσαν τὸ περιεχόμενο τῆς πίστεως καὶ ρύθμισαν τὰ τῆς διοικήσεως τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ τῶν πιστῶν.» (Εγκύκλιος της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Κύπρου, 2016, σ. 7-8).

Μερικὰ ἀπὸ τὰ θέματα ποὺ ἔτυχαν συζητήσεως καὶ ἀποφασίσθηκαν ἀπὸ τὴν Ἀγία καὶ Μεγάλη Σύνοδο, ἀφοροῦν ἄμεσα τοὺς πιστοὺς καὶ ἀναδεικνύουν τὸν ἀσκητικὸ

χαρακτήρα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τὸ πρῶτο ἀφορᾷ τὴ νηστεία, ἡ ὁποία ἐντάσσεται στὸν πνευματικὸ ἀγῶνα κάθε πιστοῦ. Ἔτσι, ὑπογραμμίζεται ἡ ἀναγκαιότητα τῆς νηστείας καὶ ἡ σημασία τῆς τήρησής της σήμερα, δεδομένου ὅτι πολλοὶ ἄνθρωποι μέσα στὴν ἀφθονία τῶν ἀγαθῶν δὲν κατανοοῦν τὴν ἀναγκαιότητα αὐτή. Ἐξ ἄλλου, ὅμως, ὑπογραμμίζει καὶ τὴ σημασία τοῦ Γάμου, ὅπως βέβαια καὶ τῆς οἰκογένειας γιατί κάθε ἐπιλογὴ τοῦ ἀνθρώπου τίθεται κάτω ἀπὸ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ.» (Εγκύκλιος τῆς Ιεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, σ. 14-15).

Ἡ Αγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος προετοιμάστηκε περισσότερο ἀπὸ πενήντα ἔτη. Γράφτηκαν πολλὰ καὶ πρὶν καὶ κατὰ τὴ διάρκεια καὶ πολὺ περισσότερα μετὰ τὴν ολοκλήρωση τῶν εργασιῶν της. Ὁ μετέπειτα χρόνος θὰ τεκμηριώσῃ τὴν ἀξία τῶν αποφάσεων τῆς ἐν λόγῳ Συνόδου, μέσα ἀπὸ τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴ τῶν πιστῶν καὶ τοῦ ἔργου τῶν ἐπισκόπων τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Θὰ αποτιμηθεῖ ὁ κόπος τῶν Ἱεραρχῶν ὡς πνευματικῶν ποιμένων, πέρα ἀπὸ τὶς ἀνθρώπινες καὶ διαπροσωπικὲς σχέσεις, ἀλλὰ καὶ με τὴν καθαρὴ ἀγάπη, μέριμνα καὶ ἐπιμέλεια τῆς φίλης Αγίας Ὁρθοδοξίας.

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου